

Boekverslag

De onbekende belevenissen van prins Willem-Alexander

Gemaakt door: Nisrine en Chaima
H4E

Flaptekst

Moderne schelmenroman over de bijzondere vriendschap tussen de kroonprins en straatjongens Soufian en Orlando.

Op zoek naar een manier om te ontsnappen aan de opgelegde regels en protocollen van het koninklijk paleis komt de kroonprins terecht in de straten van Den Haag. Hij sluit een bijzondere vriendschap met Soufian, Orlando en Carmen Luisa, en ontdekt wie hij werkelijk is. De onbekende belevenissen van prins Willem-Alexander is een boek voor avontuurlijke lezers die willen ontvluchten aan de dagelijkse ernst. Met zijn kenmerkende gevoel voor humor daagt Rodaan Al Galidi hen uit de wereld vanuit een ander perspectief te bekijken. 'Wie ben jij?' vroeg Soufian. 'Willem-Alexander Claus George Ferdinand. Maar noem mij Alexander.' 'Dat is een zin, geen naam,' zei Orlando. 'Zijn naam is Alexander en wij noemen hem Ali,' zei Soufian tegen Orlando. 'Maar effe serieus,' en hij draaide zich weer om naar de prins. 'Wie ben jij?' Zijn hele leven had de prins het niet nodig gehad te liegen over wie hij was of zijn identiteit te verbergen. 'Ik ben de kroonprins van Nederland,' zei hij. Soufian en Orlando schoten in de lach. 'Maar...' vervolgde de prins. 'Waar ben ik?' een moderne schelmenroman voor jong en oud slapstick met een literair tintje verrassend, humoristisch over dromen en worden wie je bent

Eerste zin

Kraaien landden op de bomen rond het koninklijk paleis en krasten luid.

Samenvatting

De verhaal is over een prins die is opgegroeid in het koninklijke paleis, waar hij leert om de koning te worden van Nederland. De prins wou leven als een gewone jongen. Hij wilde vrijheid in Nederland, dit deed hij door een tunnel te graven onder zijn bed met een lepel. Na het graven van de tunnel gaat hij er doorheen en komt daarna uit een container. Waar hij Soufian en Orlando ontmoet. Soufian en Orlando geloofde niet dat hij de kroonprins is en dachtte dat hij een zwerver doordat hij uit een container komt. Soufian gaf vervolgens hem de bijnaam Ali.

Ze begonnen met zijn drieën verschillende avonturen mee te maken waarbij ze ook begonnen te veranderen. Zoals Soufian en Orlando leegde altijd kassa's, maar na de komst van de prins begonnen ze daarmee te stoppen. De prins voelde zich meer vrij nu hij omgaat met Soufian en Orlando als een gewone jongen. Willem-Alexander begon steeds meer mensen uit de buurt te kennen zoals Carmen-Luisa, Soufiane's moeder en Orlando's moeder.

Aan het einde ging de prins zijn verjaardagsfeest waarbij hij iedereen uitnodigen die hij leerde ontmoeten in Den Haag. De koning en koningin waren hierdoor geschrokken, omdat ze niet wisten dat de prins zoveel mensen kenden. De mensen die werden uitgenodigd waren verbaasd dat de gewone jongen Ali echt de kroonprins is. Wanneer de einde van het verjaardagsfeestje kwam begon alles te vervagen voor de prins. Iedereen begon een voor een te vervagen, als enige bleef Carmen-Luisa. Maar zij vervaagde ook in de tunnel.

Personages

Willem-Alexander: Willem-Alexander is de kroonprins van Nederland. De kroonprins zijn doel is vrijheid krijgen van het zijn van een prins. Zijn uiterlijk bestaat uit blond haar en blauwe ogen. Hij is een nette persoon die dan ook formeel spreekt. Verder is zijn personaliteit behulpzaam en nogal serieus, doordat hij bepaalde grappen niet begrijpt en het dan letterlijk neemt. In het boek zie je de ontwikkeling van hem waarbij hij juist minder serieus wordt en wat anders begint te praten.

Soufian: Soufian is een Marokkaanse jongen die veel rond hangt op straat samen met zijn vriend Orlando. Hij spreekt veel straattaal juist het tegenovergestelde van de prins. Er wordt in het boek niks verteld over zijn uiterlijk. Soufian heeft geen doel in het leven dat begint te veranderen na het ontmoeten van de prins.

Orlando: Orlando is een Surinaamse jongen die net als Soufian ook veel op straat is. Orlando en Soufian lhun personaliteiten lijken op elkaar. Net als Soufian spreekt hij veel straattaal en wordt er niks duidelijk omschreven over zijn uiterlijk. Verder heeft hij geen doel in het leven, maar begint te veranderen aan het einde van het boek door de kroonprins.

Carmen-Luisa: Carmen-Luisa is de mooiste meisje van de buurt zelfs in de Koninklijke paleis was zij de mooiste. Ze gaat soms om met Soufian en Orlando die elkaar tegenkomen bij de container. Soufian is verliefd op Carmen-Luisa en de prins begon ook interesse in haar te hebben. Ze kwam niet vaak voor in het boek, maar aan het einde begon ze wel vaker terug te komen.

Quotes

“Na vele honderden meters donkere tunnel liep hij als een gewone jongen, zomaar, door de stand, zonder een bodyguards en journalisten.”

Blz 51

“Hij had zoveel koningen en prinsen gezien, en generaals en ministers in de meest comfortabele situaties, de prachtige paleizen, op tropische stranden en op jachten op meertjes, met de beste muzikanten en de lekkerste open buffetten, maar nooit had hij mensen gezien die zo kon grappen en lachen als deze twee.”

Blz 65

“Afval op je gegooid krijgen is beter dan rare woorden naar je toe gesmeten, of ophalende neuzen en misgunnende blikken.”

Blz. 81

Thematiek

In dit boek is de grote centrale vraag: Vrijheid. Aan het begin van het boek wordt het leven van de prins duidelijk beschreven. Hij heeft elke dag één uur les over hoe hij zich moet gedragen en wat hij moet zeggen in het openbaar etc. Op een dag smokkelde hij een mes en een lepel in zijn kamer en graaft een gat. Dan ontmoet Hij Soufian en Orlando. Die hielpen de prins om wat losser in het leven te zijn. Ook krijgt hij een heel ander perspectief over het leven na de ontmoeting van Soufian en Orlando. Zoals bijvoorbeeld dat de prins voor het eerst racisme meegemaakte toen de jongens naar de juwelier gingen. Dit had de prins hiervoor nooit meegemaakt. Hij maakt juist het tegenovergestelde mee. Mensen keken juist naar hem op en hij werd altijd wel een beetje geprezen. Het is wel belangrijk voor de prins dat hij ook een de andere wereld meemaakt. De wereld waarin alles niet zo deftig en formeel is, maar juist heel slordig en onwetend. Voor zowel de prins en de jongens (Soufian en Orlando) was de ontmoeting belangrijk. De jongens lieten de prins een stukje van hun wereld zien zoals bijvoorbeeld: flats waar ze in wonen, wegrennen voor de politie, naar de moskee gaan en een beetje criminaliteit. Je zou denken dat de prins dit niet het niet zou interesseren wat de hangjongeren in het dagelijks leven doen, maar toch vond hij het leuk wel wat hebben. Je ziet in dit boek twee verschillende werelden. Aan de ene kant het hele chique leven van de prins en aan de andere kant het leven van de twee jongen waarin het leven toch niet zo soepel loopt. Ook al zijn de levens van de jongens heel verschillend toch waren ze heel geïnteresseerd in hun verschillen. Het is denken wij ook leuk voor de allochtonen, omdat zij zich misschien erg in de twee levens van de jongens konden vinden.

Motieven

De grootste motief in het boek is vrijheid, dit komt doordat de prins zich opgesloten voelt als prins zijnde. Hij wilt graag als een gewone jongen leven, dit gaat hij proberen met de hulp van Soufian en Orlando. Dit is de grootste motief in het boek.

Een ander motief is vriendschappen dit komt doordat hij vrijheid probeert te bereiken samen met Soufian en Orlando, daarom is vriendschap een motief in het boek.

Er is ook sprake van avonturen als motief, dit komt omdat de prins voor een grote deel in het boek avonturen beleeft samen met Orlando en Soufian.

Trivia Auteur

De schrijver is Rodaan Al Galidi. Hij komt oorspronkelijk uit Irak, sinds 1998 woont hij in Nederland. En hij studeerde af in de stad Erbil. Zijn bekendste boek is "hoe ik talent voor het leven kreeg", het boek verscheen ook in het Engels. Verder waren zijn boeken "De herfst van Zorro" en "Koelkastlicht" genomineerd voor de VSB Poëzieprijs. Zijn andere boek is "De postduif en de autist", dit boek won de literatuurprijs van de Europese Unie.

Titelverklaring

de titel "De onbekende belevenissen van prins Willem-Alexander" past heel goed bij het verhaal, omdat het verhaal gaat over de belevenissen die de prins meemaakt, dat beschrijft het hele verhaal. De belevenissen die hij meemaakt zijn onbekend, omdat het niet iets is dat hij in zijn dagelijkse leven meemaakt, maar juist buiten de paleis in Den Haag.

Structuur en perspectief

Perspectief:

Dit boek is geschreven in een alwetend perspectief. De verteller zelf is geen personage in het boek. Dat zie je op deze blz 98:

"zijn woorden voelden voor haar niet als grap, maar wekte nieuwsgierigheid op.

Als de verteller een ik-persoon zou zijn en een personale verteller zou dat persoon niet weten dat ze zich zo voelde. Dus het meest logische voor mij is een auctoriale-verteller.

Structuur:

Het boek is op een logische volgorde opgebouwd. Je loopt als het ware met de hoofdpersoon (de prins) mee. Je hebt soms wel een terugblik in het verleden, maar die zijn heel kort. Dit boek heeft 28 hoofdstukken en de hoofdstukjes zijn genummerd. De hoofdpersoon in elk hoofdstuk is de prins. In het begin van het boek gaat het over het leven

van de prins, daarna ontmoet hij Orando en Soufian. Op het eind zie je dat de jongens goede vrienden zijn geworden ook al was het allemaal een droom.

Decor

Tijd: Het vond plaats in de tegenwoordige tijd. Het verhaal is geschreven in chronologische volgorde zonder flashforwards of flashbacks aanwezig. De verteltijd is niet duidelijk beschreven in het boek.

Plaats/ruimte: De verhaal vond plaats in Nederland, in het koninklijke paleis of in Den Haag. Het speelde vaak af bij de container, prins zijn kamer of ergens anders in Den Haag.

Schrijfstijl

De schrijfstijl bestaat uit lange zinnen met het gebruik van veel komma's in een zin. De meeste zinnen zijn lang maar, het is makkelijk te begrijpen wat er wordt verteld. En er zit ook gewoon normale zinnen in het boek.

Een voorbeeld van een lange zin is in blz 78:

“Najiba woonde in Den Haag als een vrouw uit Marrakech, maar ze droomde ervan om terug te keren naar Marrakesh als Haagse vrouw, zodat ze daar kon leven zonder te hoeven werken, omdat ze het zat was in Den Haag te werken zonder tijd te hebben om te leven.”

De woorden die gebruikt wordt in het boek zijn ook niet lastig. Wat je ook opvalt is de taalgebruik van de prins en zijn vrienden. De prins spreekt meer in een chique manier en zijn vrienden meer straattaal. Hieronder zie je een citaat uit het boek tussen Soufian en de prins in blz 82:

“Ik schenk jullie dit als bewijs van dank voor de mooie tijd. Ik ben blij dat ik jullie heb ontmoet. Jullie hebben mijn net verkregen vrijheid verrijkt.’ Ze omhelsde elkaar. ‘Laterzzzz, je weet waar je ons kunt vinden, Ali,’ zei Soufian.”

Slotzin

‘Naar zee,’ zei hij.

Beoordeling

Chaima: Ik vond het boek leuk, dit had ik zelf niet verwacht, omdat ik heel erg kieskeurig ben met boeken. Ik vind het ook fijn dat het boek makkelijk te lezen is. Daarom had ik het boek ook snel uit. De boek vind ik leuk, omdat het gebeurtenissen zijn dat gewoon in Den Haag afspeelde, dus ook makkelijk mee in kan leven. De gedrag van de prins veranderde aan het einde heel erg vergeleken met de begin, dit was mijn favoriete ontwikkeling. Ik vond het ook soms wel grappig in het boek, door de grappen die Soufian en Orlando maakten en vervolgens de prins die de grap niet begrijpt.

Nisrine: Ik vond deze boek ook zeker een aanrader. Zelf ben ik niet zo een lezer, maar met dit boek kon ik niet meer stoppen met lezen toen ik eenmaal begonnen was. De taalgebruik in het boek was heel makkelijk en simpel. Dus je ging er snel doorheen. Ook ging het over twee hangjongeren die uit Den Haag komen. Het waren niet hele nette jongen, want ze gebruikten veel straattaal, maar je ziet toch in het boek dat ze helemaal niet zo slecht zijn. Normaal gesproken worden allochtone jongens altijd heel negatief neergezet. In dit boek lees je dat ze eigenlijk best vriendelijk zijn. De prins vond ik ook een leuke karakter, want hij was heel deftig en kwam soms een beetje droog ove, omdat hij soms de grappen niet begreep.

Recensie

Keuzevrijheid en thuis voelen

door Jan Stoel 08 april 2022

Thuis zijn en vrij zijn: het zijn de thema's die het werk van de uit Irak afkomstige Rodaan Al Galidi (1971) en sinds 1998 in Nederland wonende auteur kenmerken. Dat was al te zien in zijn debuutroman, de bestseller *Hoe ik talent voor het leven kreeg* en in 'het vervolg' daarop de roman *Holland*. Het geldt ook voor 'de nieuwste Rodaan', *De onbekende belevenissen van prins Willem-Alexander*. In al zijn romans is het juist het onverwachte perspectief dat de auteur kiest waardoor je aan het denken wordt gezet, waardoor je op een andere manier tegen de dingen aankijkt. Dat doet hij altijd in een soepel geschreven verhaal met prachtige taal, een vleug humor en mooie observaties. Hij gebruikt tegenstellingen om uit te vergroten en daardoor zaken scherp te krijgen.

De onbekende belevenissen van prins Willem-Alexander begint in het eerste hoofdstuk al met zo'n tegenstelling. "Gewone jongen zijn én prins. Dat was wat hij altijd al het moeilijkste vond." Inderdaad het verhaal gaat over onze huidige koning toen hij zeventien jaar was. Hij zit in een keurslijf met een wekelijkse evaluatie over zijn doen en laten op vrijdagmiddag om exact 15.25 uur als De Graaf, de 'koninklijke onderwijzer' met een dossier onder de arm zijn kamer binnenstapt om de week door te nemen. Zo wordt de prins verweten dat hij op een maandagmiddag drie minuten te laat bij de wiskundeles was, omdat hij genoot van de zon, na zoveel grijze dagen. "Als het volk drie minuten lang naar de zon staat te kijken en zijn verantwoordelijkheid vergeet, kost dat ons koninkrijk vijfenzeventig levens in ziekenhuis, anderhalf miljard gulden." De prins denkt: "Als het hele koninkrijk drie minuten naar de zon zou kijken, zou het misschien wel rijker zijn dan wanneer ze anderhalf miljard gulden zou verdienen."

Ontsnappen uit de kooi

Hij mag nooit uit de band springen, heeft geen privacy, voelt zich alleen en zijn ouders zijn ook al altijd onderweg. Hij neemt het heft in eigen hand en wil uit zijn kooi breken (zie de cover), steelt uit de koninklijke keuken een zilveren lepel en mes en begint onder zijn bed een tunnel te graven op zoek naar een uitweg, een beter leven. (Vergelijk dat met de tocht die Rodaan al Galidi ooit zelf maakte.) De prins vindt die route aanvankelijk niet, maar hij geeft niet op en na meerdere tunnels gegraven te hebben komt hij in een afvalcontainer terecht midden in een Haagse wijk en ontmoet er de uit Marokko afkomstige Soufian en diens vriend Orlando die een Surinaamse achtergrond heeft. Ze herkennen hem niet als de

kroonprins en noemen hem Ali. “Ze accepteerden hem meer dan heel Den Haag, terwijl Den Haag en hij elkaar veel langer kenden.” Alexander komt erachter dat leven veel eenvoudiger kan zijn dan hij altijd gedacht heeft.

Echte mensen

De vrienden kraken regelmatig een kassa, maar de prins voelt zich bij hen thuis, voelt de warmte, de vrijheid, maar krijgt ook zicht op de problemen waarmee ze te kampen hebben, zoals vooroordelen, ongelijke behandeling. Er ontwikkelt zich een hilarisch verhaal vol kwinkslagen en filosofische uitspraken die zorgen voor diepgang in de roman. Alexander komt tot inzichten die voor hem zelf belangrijk zijn. “De rijkdom van het koninkrijk waar hij ooit koning zou worden lag niet in haar banken en paleizen, maar in al die verscheidenheid” en “Wie het orkest leidt, moet met zijn rug naar het publiek staan en naar de muzikanten kijken. Maar wie koning wil worden moet met zijn rug naar het systeem staan en naar de mensen kijken.” Willem-Alexander gunt iedereen zijn eigen container om zich daarin te kunnen onttrekken aan regels en culturele lasten. Het zou de eeuwige bevrijding kunnen zijn van burn-outs, overspannen zijn, angst voor de ander en de behoefte kunnen vervullen aan contacten, liefde, echte mensen.” Dan leert de prins op straat de mooie Carmen Luisa kennen. Hij nodigt haar uit op het paleis en iedereen is onder de indruk van haar schoonheid, inclusief haar ouders. Dan wordt het 27 april 1985 “de vreselijkste dag” in het leven van Alexander. Hij wordt achttien jaar en heeft op zijn verjaardag alle gewone mensen uitgenodigd die hij heeft leren kennen. In de ontknoping wordt duidelijk welke keuze Alexander uiteindelijk maakt.

Parallellen

Je kunt in dit boek parallellen zien met wat de auteur zelf is overkomen: het op zoek zijn naar het thuisgevoel, het verlangen de vrijheid terug te winnen die verloren is gegaan. Buiten je eigen cocon, waar je niet thuis bent ontdek je andere personen, mensen die je had kunnen of willen zijn. Iedereen zoekt een thuis, droomt daarvan. Mooi zie je dat in de relatie tussen Alexander en Carmen Luisa. Alexander ontsnapt uit zijn leven en ziet de realiteit en Carmen Luisa vlucht vanaf de straat, haar realiteit naar de droomwereld. En – om met Rodaan al Galidi zelf te spreken – die droom wordt dan verstoord als je geen asiel of verblijfsvergunning krijgt. Hij woont in Nederland, maar in zijn eerdere boeken droomde hij van een bestaan buiten Nederland, Spanje.

Vrijheid of een symbool daarvan?

In de roman zijn allerlei historische feiten en uitspraken verwerkt die het verhaal 'authentieker' maken. We zien koningin Beatrix met de handen in de klei, boetseren (prachtig symbolische metafoor ook in het verband met het verhaal), de uitspraken over de VOC-mentaliteit van Balkenende komen terug, maar de meest pregnante is wel die van Willem-Alexander uit het interview met Paul Witteman in 1997: "Ik ben gezond. Ik zit goed in mijn vel. Ik heb veel vrienden en familie die mij ondersteunen in een moeilijke taak, dus ben ik gelukkig," zegt hij aarzelend. Aan het begin van het interview komt ook de weerstand en de aarzeling van Alexander al aan bod. <https://www.youtube.com/watch?v=L6jgAykuep8> Is hij echt vrij of is hij alleen maar een symbool van vrijheid? Ontdek het in deze heerlijke roman.

Bron: [Recensie van Jan Stoel over De onbekende belevenissen van prins Willem-Alexander | Hebban.nl](#)

De tweede recensie konden we niet vinden.

Vragen: Overhoor jezelf

1. Wat is het doel van het boek?
Het doel van het boek is dat iedereen vrijheid kan bereiken, zoals de prins dat bereikte in het boek.
2. Over wie gaat het verhaal?
Het verhaal gaat voor het grootste gedeelte over de prins, Toch zie je ook een groot gedeelte over het leven van de personages.
3. Welk karakter heeft zich het meest ontwikkelt in het boek?
De prins heeft de meeste ontwikkeling gehad. In het begin van het boek zie je dat hij een beetje klaar is met prins zijn en de aandacht. De ontmoeting van Soufian en Orlando zorgde ervoor dat hij met de positie die hij heeft juist veel goede dingen kan doen als hij later koning wordt.
4. Zie je een groot verschil in het leven tussen de personages?
Jazeker! je leest dat bij het leven van de prins alles voor hem is vastgelegd. Hij kan niet kiezen om koning te worden het wordt hem als het ware verplicht. De twee hangjongeren hebben juist geen idee wat ze later willen doen. Ze willen snel geld verdienen en niet vast zitten en voor de rest maakte het hun niet zo uit.
5. Waar speelt het verhaal zich af?
Het verhaal speelt zich voor een gedeelte af in de paleis en ook een groot gedeelte op de straten van Den Haag. Ook speelt het op verschillende plekken. Ze zijn soms ook bij de container dat is hun hangplek. De tijd waarin het zich afspeelt is het verleden. Het gaat gaat niet over nu, want het gaat over het leven van de prins Alexander voordat hij koning is.

